

Věc C-757/22

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

15. prosince 2022

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

10. listopadu 2022

Žalovaná a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“:

Meta Platforms Ireland Limited

Žalobce a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“:

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände
– Verbraucherzentrale Bundesverband e. V.

BUNDESGERICHTSHOF (Spolkový soudní dvůr, Německo)

USNESENÍ

[OMISSIS]

Vyhlášeno dne:
10. listopadu 2022
[OMISSIS]
[OMISSIS]
[OMISSIS]
[OMISSIS]

ve věci

Meta Platforms Ireland Limited, [OMISSIS],

žalovaná a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“,

– [OMISSIS] –

proti

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale e. V., [OMISSIS],

žalobci a odpůrci v řízení o opravném prostředku „Revision“,

– [OMISSIS] –

první občanskoprávní senát Bundesgerichtshof [OMISSIS]

rozhodl takto:

- I. Řízení se přerušuje.
- II. Soudnímu dvoru Evropské unie se v souvislosti s výkladem čl. 80 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „GDPR“, Úř. věst. L 119, 4. 5. 2016, s. 1) předkládá následující předběžná otázka:

Jedná se o uplatnění porušení „v důsledku zpracování“ ve smyslu čl. 80 odst. 2 GDPR, pokud sdružení na ochranu zájmů spotřebitelů vychází ve své žalobě z toho, že byla porušena práva subjektu údajů, protože nebyly dodrženy informační povinnosti stanovené v čl. 12 odst. 1 první větě GDPR ve spojení s čl. 13 odst. 1 písm. c) a e) GDPR týkající se účelu zpracování údajů a příjemce osobních údajů?

Odůvodnění:

- 1 A. Žalobce je spolkové sdružení svazů spotřebitelů spolkových zemí zapsané v seznamu oprávněných subjektů podle § 4 Gesetz über Unterlassungsklagen bei Verbraucherrechts- und anderen Verstößen [zákon o žalobách na zdržení se protiprávního jednání v oblasti spotřebitelského práva a jiného protiprávního jednání, zkráceně Unterlassungsklagengesetz (zákon o žalobách na zdržení se jednání), dále jen „UKlaG“]. Žalovaná se sídlem v Irsku, Meta Platform Ireland Limited (dříve Facebook Ireland Limited), provozuje na internetové adrese www.facebook.de internetovou platformu *Facebook*, která slouží k výměně osobních a jiných údajů. Sesterská společnost žalované, společnost Facebook Germany GmbH, která má sídlo v Německu, na těchto stránkách propaguje možnost využít reklamní plochy na dané internetové platformě a poskytuje podporu místním reklamním zákazníkům žalované. Smluvním partnerem reklamních zákazníků v Německu je žalovaná. Kromě toho žalovaná zpracovává údaje německých zákazníků Facebooku. Mateřská společnost žalované a společnosti Facebook Germany GmbH má sídlo ve Spojených státech amerických.
- 2 Na internetové platformě *Facebook* se nachází takzvané „App-Zentrum“ (Centrum aplikací), ve kterém žalovaná svým uživatelům mimo jiné zpřístupňuje

bezplatné hry nabízené třetími poskytovateli. Při spuštění Centra aplikací tam dne 26. listopadu 2012 byla nabízena hra „The Ville“, přičemž po kliknutí na tlačítko „Hrát teď“ se objevily následující informace:

Na základě kliknutí na „Hrát hru“ tato aplikace obdrží:

- Tvé obecné informace (?)
- Tvou e-mailovou adresu
- O Tobě
- Tvá oznámení o statusu

Tato aplikace smí zveřejňovat příspěvky tím jménem, včetně tvého bodového skóre a dalších informací.

3 Dále se tam nacházelo toto upozornění:

Pokud budeš pokračovat, přijímáš všeobecné obchodní podmínky a pravidla ochrany osobních údajů The Ville.

Všeobecné obchodní podmínky a ustanovení o ochraně osobních údajů bylo možno zobrazit prostřednictvím elektronického odkazu (linku). Obdobná upozornění se objevovala u her „Diamond Dash“ a „Wetpaint Entertainment“, rovněž pod tlačítkem „Hrát teď“. V případě hry „Scrabble“ upozornění končila větou:

Tato aplikace může tvým jménem zveřejňovat oznámení o statusu, fotografie a další informace.

4 Žalobce způsobu, jakým byla prezentována upozornění v Centru aplikací, zobrazující se po kliknutí na tlačítko „Hrát teď“, vytýká, že je v rozporu s právem mimo jiné s ohledem na protiprávní jednání spočívající v porušení zákonných požadavků na obstarání si účinného souhlasu uživatele vyžadovaného právními předpisy o ochraně osobních údajů. Dále žalobce v závěrečném upozornění u hry „Scrabble“ spatřuje všeobecnou obchodní podmínku, která nepřiměřeně znevýhodňuje uživatele.

5 Žalobce navrhl, aby bylo žalované pod hrozbou pořádkových opatření zakázáno,

1. prezentovat v tzv. „centru aplikací“ na internetových stránkách s adresou www.facebook.com v rámci obchodních jednání vůči spotřebitelům s trvalým bydlištěm ve Spolkové republice Německo hry takovým způsobem, že spotřebitel stisknutím tlačítka typu „hrát hru“ učiní prohlášení, že provozovatel hry dostává prostřednictvím sociální sítě provozované žalovanou informace o tam uložených osobních údajích a je oprávněn jménem spotřebitele tyto informace předávat

(zveřejňovat), tak, jak je vidět na kopiích obrazovky [zde neuvedených];

2. zahrnovat do smluv se spotřebiteli s obvyklým bydlištěm ve Spolkové republice Německo následující ustanovení nebo ustanovení se stejným obsahem o používání aplikací (Apps) v rámci sociální sítě, jakož i odvolávat se na ustanovení o poskytování údajů provozovatelům her:

Tato aplikace může tvým jménem zveřejňovat oznámení o statusu, fotografie a další informace.

- 6 Žalobce vůči žalobkyni uplatnil rovněž nárok na náhradu nákladů spojených s výzvou ve výši 200 eur plus úroky. Žalobce žalobu podal nezávisle na konkrétním porušení práv určitého subjektu údajů v oblasti ochrany údajů a bez pověření takového subjektu.
- 7 Landgericht (zemský soud, Německo) žalované uložil povinnosti v souladu s návrhem (LG Berlin, ZD 2015, 133). Odvolání žalované bylo neúspěšné (KG, GRUR-RR 2018, 115). Prostřednictvím svého opravného prostředku „Revision“, který byl odvolacím soudem připuštěn, jehož zamítnutí žalobce navrhuje, se žalovaná i nadále domáhá, aby bylo vyhověno jejímu návrhu na zamítnutí žaloby.
- 8 Usnesením ze dne 28. května 2020 (I-ZR 186/17, GRUR 2020, 896 = WRP 2020, 1182 – App-Zentrum I) senát řízení přerušil a za účelem objasnění právního stavu předložil Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžnou otázku týkající se výkladu kapitoly VIII, zejména čl. 80 odst. 1 a 2 a čl. 84 odst. 1 GDPR, které vstoupilo v platnost během řízení o opravném prostředku „Revision“, a které je relevantní, pokud jde o návrhová žádání, která navrhují zdržet se v budoucnu jednání:

Brání ustanovení obsažená v kapitole VIII, především v čl. 80 odst. 1 a 2, jakož i čl. 84 odst. 1 GDPR vnitrostátním ustanovením, která – vedle pravomocí zasáhnout svěřených dozorovým úřadům odpovědným za monitorování a prosazování tohoto nařízení a možností právní ochrany, které mají subjekty údajů – přiznávají jednak konkurentům a jednak sdružením, subjektům a komorám oprávněným podle vnitrostátního práva oprávnění podat pro porušení GDPR nezávisle na porušení konkrétních práv jednotlivých subjektů údajů a bez pověření subjektu údajů proti porušiteli u občanskoprávních soudů žalobu založenou na zákazu nekalých obchodních praktik nebo na porušení zákona na ochranu spotřebitelů nebo na zákazu používání neúčinných všeobecných obchodních podmínek?

- 9 Soudní dvůr Evropské unie rozhodl v rozsudku ze dne 28. dubna 2022 (C-319/20, [OMISSIS] Meta Platforms Ireland) takto:

Článek 80 odst. 2 GDPR musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje sdružení na ochranu zájmů spotřebitelů podat žalobu při neexistenci zmocnění, které by mu bylo

- uděleno za tím účelem, a bez ohledu na porušení konkrétních práv dotčených osob, proti údajnému původci porušení ochrany osobních údajů, a tvrdit, že byl porušen zákaz nekalých obchodních praktik, zákon na ochranu spotřebitele nebo zákaz používání neplatných všeobecných obchodních podmínek, pokud se dané zpracování údajů může dotknout práv, která identifikovaným nebo identifikovatelným fyzickým osobám vyplývají z tohoto nařízení.
- 10 B. Z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 28. dubna 2022 vyplývá, že sporná ustanovení týkající se práva podat žalobu podle § 8 odst. 3 bodu 3 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zákon o ochraně hospodářské soutěže, dále jen „UWG“) a podle § 3 odst. 1 první věty bodu 1 ve spojení s § 2 odst. 2 první větou bodem 11 Gesetz über Unterlassungsklagen bei Verbraucherrechts- und anderen Verstößen [zákon o žalobách na zdržení se protiprávního jednání v oblasti spotřebitelského práva a jiného protiprávního jednání, zkráceně Unterlassungsklagengesetz (zákon o žalobách na zdržení se jednání), dále jen „UKlaG“] je nutno v rámci působnosti GDPR vykládat v souladu s unijním právem s ohledem na podmínky stanovené v čl. 80 odst. 2 GDPR. Otázka, zda žalobce, který svá návrhová žádání opírá o nesplnění informačních povinností o účelu zpracování údajů a o příjemci osobních údajů, uplatňuje porušení práv „v důsledku zpracování“ ve smyslu čl. 80 odst. 2 GDPR, závisí na nejednoznačném výkladu tohoto ustanovení. Před rozhodnutím o opravném prostředku „Revision“ žalované je tedy třeba řízení znovu přerušit a na základě čl. 267 odst. 1 písm. b) a odst. 3 SFEU předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 11 I. Odvolací soud měl právem za to, že návrhová žádání jsou opodstatněná. Pro úspěch opravného prostředku „Revision“ žalované je proto rozhodující, zda se odvolací soud nedopustil nesprávného právního posouzení, když žalobu považoval za přípustnou. Předpokladem přípustnosti je, aby oprávněné subjekty, jako je v projednávané věci žalující sdružení na ochranu spotřebitelů, byly po vstupu GDPR v platnost podle § 8 odst. 3 bodu 3 UWG a § 3 odst. 1 první věty bodu 1 UKlaG oprávněny nezávisle na konkrétním porušení práv jednotlivých subjektů údajů a bez pověření subjektu údajů proti porušování tohoto nařízení podat k občanskoprávním soudům žalobu, která je založena na protiprávním jednání podle § 3a UWG, na porušení zákona na ochranu spotřebitelů ve smyslu § 2 odst. 2 první věty bodu 11 UKlaG nebo na používání neúčinných všeobecných obchodních podmínek podle § 1 UKlaG (BGH, GRUR 2020, 896 [juris bod 17 až 32 a bod 55 až 62] – App-Zentrum I).
- 12 II. Aktivní legitimace žalobce k podání žaloby závisí v projednávaném sporu na tom, zda ve smyslu čl. 80 odst. 2 GDPR svojí žalobou uplatňuje, že práva subjektu údajů zakotvená v GDPR byla porušena „v důsledku zpracování“.
- 13 1. Senát ve svém předkládacím usnesení ze dne 28. května 2020 vycházel z toho, že právo žalobce podat žalobu podle německého práva na základě § 8 odst. 3 bodu 3 UWG a § 3 odst. 1 první věty bodu 1 UKlaG nelze vyvodit z ustanovení kapitoly VIII GDPR z důvodu jeho nároku, který v projednávané věci směřuje

vylučně objektivně-právnímu prosazování práva na ochranu údajů (viz BGH, GRIIR 2020, 896 [juris bod 35] – App-Zentrum I). Vycházel z toho, že takovéto právo podat žalobu nemůže být založeno na čl. 80 odst. 1 nebo 2 GDPR, ani na čl. 84 odst. 1 GDPR a že vzhledem ke znění, kontextu a účelu GDPR je otázkou, zda toto nařízení harmonizovalo jen hmotně právní ustanovení o ochraně osobních údajů, nebo i vymáhání dodržování práv zakotvených v tomto nařízení. Na základě těchto skutečností předložil senát Soudnímu dvoru Evropské unie v rámci řízení o předběžné otázce otázku, zda GDPR obsahuje vyčerpávající právní úpravu, pokud jde o aktivní legitimaci sdružení podat žalobu, která v projednávaném sporu brání použití ustanovení § 8 odst. 3 bodu 3 UWG a § 3 odst. 1 první věty bodu 1 UKlaG (BGH, GRUR 2020, 896 [juris bod 33 až 54] -App-Zentrum I).

- 14 Soudní dvůr Evropské unie však na rozdíl od názoru, který v předkládacím usnesení uvedl senát (BGH, GRUR 2020, 896 [juris bod 37, jakož i body 60 a 62] – App-Zentrum I), rozhodl, že aktivní legitimace žalobce může vyplývat z čl. 80 odst. 2 GDPR (rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 49 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland). Soudní dvůr vycházel z toho, že toto ustanovení dává členským státům prostor pro uvážení, pokud jde o jeho provedení. K tomu, aby bylo možné podat žalobu prostřednictvím sdružení stanovenou v čl. 80 odst. 2 GDPR, musí členské státy využít možnosti, kterou jim poskytuje toto ustanovení, stanovit ve vnitrostátním právu tento způsob zastupování subjektů údajů (viz rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 59 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland).
- 15 Na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je proto třeba přezkoumat, zda v projednávané věci relevantní ustanovení § 8 odst. 3 bodu 3 UWG a § 3 odst. 1 první věty bodu 1 UKlaG spadají do prostoru pro uvážení, který byl každému členskému státu poskytnut v čl. 80 odst. 2 GDPR. Tento prostor je třeba určit výkladem s ohledem na znění čl. 80 odst. 2 GDPR, jakož i systematiku a cíle GDPR (viz rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 62 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland). Možnost, kterou členským státům otevírá čl. 80 odst. 2 GDPR, stanovit mechanismus zástupných žalob vůči údajnému původci porušení ochrany osobních údajů, je podmíněna řadou požadavků na úrovni osobní a věcné působnosti (rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 63 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland). V projednávaném případě jsou sice splněny podmínky osobní působnosti. Na druhou stranu lze pochybovat o tom, zda jsou s ohledem na obsah předmětných návrhových žádání zcela splněny všechny požadavky na věcnou působnost čl. 80 odst. 2 GDPR.
- 16 2. Právo podat žalobu přiznané žalobci podle § 8 odst. 3 bodu 3 UWG a § 3 odst. 1 první věty bodu 1 UKlaG spadá do osobní působnosti čl. 80 odst. 2 GDPR. Žalobce jako sdružení na ochranu zájmů spotřebitelů splňuje požadavky čl. 81 odst. 1 GDPR na aktivní legitimaci neziskového subjektu, organizace nebo sdružení (viz rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 65 a 79 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland).

- 17 3. Zda jsou zcela splněny požadavky čl. 80 odst. 2 GDPR, které jsou rozhodující pro věcnou působnost, nelze v projednávaném sporu bez pochyby zodpovědět.
- 18 a) Skutečnost, že žalobce podal žalobu nezávisle na konkrétním porušení práv na ochranu údajů subjektu údajů a bez pověření od takovéto osoby, však nebrání tomu, aby byl aktivně legitimován (viz BGH, GRUR 2020, 896 [juris bod 7] – App-Zentrum I; rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 36 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland). Předmětem návrhového žádání je sice pouze abstraktní přezkum prezentace centra aplikací žalovanou na základě objektivního hlediska ochrany osobních údajů (pokud jde o návrhové žádání v projednávaném sporu, viz BGH, GRUR 2020, 896 [juris bod 62] App-Zentrum I). Soudní dvůr Evropské unie však již rozhodl, že po subjektu ve smyslu čl. 80 odst. 2 GDPR nelze požadovat, aby provedl předchozí individuální identifikaci subjektu konkrétně dotčeného zpracováním údajů, které je údajně v rozporu s ustanoveními GDPR. Pojem „subjekt údajů“ ve smyslu čl. 4 bodu 1 GDPR zahrnuje nejen „identifikovanou fyzickou osobu“, ale rovněž „identifikovatelnou fyzickou osobu“, tj. fyzickou osobu, „kterou lze přímo či nepřímo identifikovat“ s použitím takového identifikátoru, jako je zejména jméno, identifikační číslo, lokalizační údaje nebo identifikační údaj on-line. Za těchto podmínek může být označení kategorie nebo skupiny osob dotčených takovým zpracováním dostačující pro účely podání takové zástupné žaloby (viz rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 68 a násl. [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland). Uživatelé internetové platformy Facebook oslovení designem centra aplikací, kteří měli zájem hrát hru zde nabízenou a mohli tedy potenciálně vyjádřit souhlas se zpracováním svých osobních údajů stisknutím tlačítka „Hrát teď“, jsou identifikovatelnými fyzickými osobami ve výše uvedeném smyslu.
- 19 b) Použití čl. 80 odst. 2 GDPR navíc nebrání skutečnost, že žalobce spolu s porušením ustanovení o ochraně osobních údajů spotřebitelů současně namítá porušení jiných ustanovení o ochraně spotřebitelů nebo o boji proti nekalým obchodním praktikám (viz rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 66 a bod 77 až 82 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland).
- 20 c) Článek 80 odst. 2 GDPR kromě toho vyžaduje, aby sdružení podávající žalobu tvrdilo, že práva subjektu údajů podle GDPR byla porušena „v důsledku zpracování“. Za okolností projednávaného sporu není jednoznačně zřejmé, zda je tato podmínka splněna. Předběžná otázka slouží k upřesnění právních požadavků, jejichž splnění je třeba v této souvislosti vyžadovat.
- 21 aa) Tato předběžná otázka ještě nebyla objasněna rozsudkem Soudního dvora Evropské unie ze dne 28. dubna 2022 ve věci „Meta Platforms Ireland“, který byl vydán v souvislosti s projednávaným sporem. Soudní dvůr se ve svém rozsudku blíže nezabýval podmínkami, které musí být podle unijního práva splněny, aby bylo možné práva subjektu údajů podle GDPR považovat za porušená „v důsledku zpracování“.

- 22 bb) Výklad pojmu porušení „v důsledku zpracování“ ve smyslu čl. 80 odst. 2 GDPR není možné provést bez jakýchkoli pochybností. Jasně není již to, za jakých okolností je třeba vycházet ze „zpracování“ a zejména, zda se v případě porušení informačních povinností, o které se jedná v projednávané věci, jedná o zpracování (k tomu viz níže body 32 až 34). I v případě, že by tomu tak bylo, vzniká otázka, zda k porušení dochází „v důsledku“ zpracování ve smyslu čl. 80 odst. 2 GDPR (k tomu body 32 až 34).
- 23 (1) Podle čl. 4 bodu 2 GDPR se „zpracováním“ rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Ze znění tohoto ustanovení, zejména z výrazu „jakákoliv operace“, vyplývá, že unijní normotvůrce zamýšlel přiznat pojmu „zpracování“ široký dosah. Tento výklad potvrzuje skutečnost, že výčet operací v tomto ustanovení není vyčerpávající, což je vyjádřeno slovním spojením „jako“ (rozsudek Soudního dvora ze dne 24. února 2022, C-175/20, [OMISSIS] bod 35 [OMISSIS] -Valsts ierēsmumu dienests).
- 24 (2) V projednávaném případě je třeba zohlednit, že žalobce uvádí, že došlo k porušení povinnosti žalované informovat o účelu a rozsahu souhlasu uživatele se zpracováním jeho osobních údajů (BGH, GRUR 2020, 896 [juris bod 19] – App-Zentrum I; rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 35 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland).
- 25 Předmětem žaloby je prezentace her v „Centru aplikací“, které se nachází na internetové platformě žalované a upozornění, že aplikace je oprávněna zveřejnit určité osobní údaje uživatele jeho jménem (rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 35 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland). Žalobce podal žalobu nezávisle na konkrétním porušení práv určitého subjektu údajů v oblasti ochrany údajů a bez zmocnění uděleného takovým subjektem (BGH, GRLIR 2020, 896 [juris bod 7] – App-Zentrum I); rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 36 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland).
- 26 Předmětem žaloby tedy není otázka, zda žalovaná porušuje práva na ochranu osobních údajů uživatele v okamžiku, kdy uživatel stiskne v centru aplikací tlačítko „hrát teď“ nebo „hrát hry“ a tím případně spustí zpracování jeho osobních údajů. Předmětem sporu rovněž není, zda automatizované operace prováděné v souvislosti s osobními údaji uživatele po aktivaci takového tlačítka porušují jeho práva na ochranu údajů.
- 27 (3) Podle názoru senátu nelze jednoznačně odpovědět na otázku, zda porušení povinností vyplývajících z čl. 12 odst. 1 první věty, čl. 13 odst. 1 písm. c) a e) GDPR, o které se jedná v projednávané věci, poskytnout subjektu údajů informace o účelu zpracování údajů a příjemci osobních údajů v přesné, transparentní, srozumitelné a snadno dostupné formě a v jednoduchém a srozumitelném jazyce

(viz BGH, GRUR2020, 896 [juris bod 30] – App-Zentrum I), spadá pod pojem zpracování ve smyslu čl. 4 bodu 2 GDPR.

- 28 „Zpracování“ by podle doslovného významu mohlo vyžadovat přímý nebo alespoň nepřímý vliv na osobní údaje [OMISSIS] [literatura]. „Operace“ ve smyslu čl. 4 bodu 2 GDPR by mohla vyžadovat úkon, který vede k tomu, že se s údaji něco děje, nebo že se s nimi nakládá, a proto možná nezahrnuje informační povinnosti, které souvisí se získáním souhlasu se zamýšleným pozdějším použitím údajů [OMISSIS] [literatura]. Proti zahrnutí informačních povinností do pojmu zpracování by mohl hovořit i regulační kontext. Povinnost poskytnout informace o účelu a rozsahu zpracování údajů, které správce hodlá provést, se týká fáze, která předchází samotnému zpracování osobních údajů.
- 29 Na druhou stranu Soudní dvůr Evropské unie s ohledem na pojem zpracování, který je nutno vykládat široce, vycházel z toho, že tento pojem zahrnuje i operace, které pouze „zahajují“ proces shromáždění údajů, a tedy postup, který normotvůrce výslovně uvedl jako příklad zpracování (rozsudek Soudního dvora, [OMISSIS] bod 37 [OMISSIS] – Valsts ieņēmumu dienests). Skutkové okolnosti projednávaného sporu by mohly odpovídat této situaci, protože prezentace centra aplikací, která byla napadena žalobou, nabízela uživateli možnost okamžitě spustit proces jednoduchým kliknutím na tlačítko, což bez jakýchkoli dalších mezikroků vedlo ke zpracování jeho osobních údajů.
- 30 Široký výklad je kromě toho podpořen cílem sledovaným GDPR, který spočívá v zajištění účinné ochrany základních práv a svobod fyzických osob, jakož i zejména v zajištění vysoké úrovně ochrany práva každého na ochranu osobních údajů, které se ho týkají (viz rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 73 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland).
- 31 Dalším argumentem ve prospěch širokého výkladu by mohlo být, že správce musí splnit informační povinnost, která je předmětem sporu, podle čl. 13 odst. 1 GDPR „v okamžiku získání“ osobních údajů. Vzhledem k tomu, že informace, které mají být poskytnuty, mají subjektu údajů sloužit jako základ pro jeho rozhodnutí, zda se zpracováním svých údajů souhlasí, nebo zda proti němu vznese námitku, a vzhledem k tomu, že tento účel by byl zmařen, pokud by subjekt údajů obdržel informace až po zahájení shromažďování údajů, měly by být informace poskytnuty před zahájením přenosu údajů [OMISSIS] [literatura]. To naznačuje, že normotvůrce vycházel z pojmu získání, který je nutno chápat široce, který zahrnuje i situaci před začátkem získání údajů v technickém smyslu.
- 32 (4) I za předpokladu, že by informační povinnost, o kterou se jedná v projednávané věci, spadala pod pojem „zpracování“ ve smyslu čl. 4 bodu 2 GDPR, vyvstává další otázka, zda žalobce v projednávaném sporu tvrdí, že došlo k porušení „v důsledku“ zpracování ve smyslu čl. 80 odst. 2 GDPR.
- 33 Formulace „v důsledku“ by mohla naznačovat, že prostor pro uvážení, který členským státům poskytuje čl. 80 odst. 2 GDPR, se vztahuje pouze na vznik

aktivní legitimace sdružení podat žalobu, která může směřovat pouze proti porušení práv subjektů údajů podle GDPR, které je důsledkem operace zpracování údajů ve smyslu čl. 4 bodu 2 GDPR, a tedy následuje po takovéto operaci.

- 34 Naopak cíl GDPR, který spočívá v zajištění účinné ochrany základních práv a svobod fyzických osob, jakož i zejména v zajištění vysoké úrovně ochrany práva každého na ochranu osobních údajů, které se ho týkají (viz rozsudek Soudního dvora [OMISSIS] bod 74 [OMISSIS] – Meta Platforms Ireland), by mohl hovořit ve prospěch rozšíření aktivní legitimace sdružení podat žalobu i na případy, kdy je podávána proti porušení povinnosti vyplývající z čl. 12 odst. 1 první věty, čl. 13 odst. 1 písm. c) a e) GDPR, poskytnout informace o účelu zpracování údajů a příjemci osobních údajů v přesné, transparentní, srozumitelné a snadno dostupné formě a v jednoduchém a srozumitelném jazyce. V této souvislosti by opět bylo nutno zohlednit, že touto informační povinností je rovněž připravován souhlas subjektu údajů, který je podle čl. 6 odst. 1 první věty písm. a) GDPR centrálním požadavkem pro zákonnost zpracování osobních údajů.
- 35 III. Senát preventivně upozorňuje na skutečnost, že otázka formulovaná v jeho předkládacím usnesení ze dne 28. května 2020 by přinejmenším *mutatis mutandis* mohla znovu vyvstat v případě, že by Soudní dvůr Evropské unie na předběžnou otázku položenou v projednávané věci odpověděl v tom smyslu, že aktivní legitimaci nelze v projednávaném sporu úspěšně opřít o čl. 80 odst. 2 GDPR.

[OMISSIS]